

ACTIVIDADES PARA O DESEXO DE JANA

Contidos que podes traballar con esta actividade

Área 1. **Coñecemento de si mesmo e autonomía persoal:** Bloque 1, 2, 3.

Área 2. **Coñecemento da contorna:** Bloque 3.

Área 3. **Linguaxes: comunicación e representación:** Bloque 1,2, 3 e 4

A bondade é aquel sentimento xenuíno por axudar, acompañar e coidar a quen o necesita, **sen esperar nada a cambio**.

A bondade está directamente relacionada coa **empatía**. As persoas bondadosas teñen conciencia das emocións dos demais e conmóvense ante elas.

Desde este enfoque e, a partir do contido do conto, profundaremos na importancia de prestar atención a quen nos rodea e respectarlles, se queremos avanzar no camiño cara aos nosos obxectivos privados.

A mensaxe que resume o contido do conto é:

Jana soña con ser unha gran bailarina: pero tan importante como cumprir os nosos soños, é ser unha boa persoa.

FICHA DE LECTURA O DESEXO DE JANA

Nececitaremos

Conto de *O desexo de Jana* (Anexo e [ligazón](#)).

Vídeo gravado polas bailarinas e bailaríns da CND ([ligazón](#)).

Desenvolvemento

Ler aos nenos e ás nenas o conto acompañado das imaxes a presentación. Ao finalizar a lectura, en caso de verse necesario, iniciar unha rolda de preguntas para asegurarnos de que seguiron adecuadamente a historia. Deberán responder se as seguintes frases son verdadeiras ou falsas.

- O soño de Jana é ser futbolista.
- Jana nunca estudara nunha escola de danza porque no seu pobo non había ningunha.
- Jana pon mala cara cando lle toca bailar con Jorge.
- Jana axuda a Violeta a levantarse cando cae ao chan facendo piruetas.
- A profesora dille a Jana que debe estar atenta ao que senten os demais e axudarlles se o necesitan.
- A profesora dille a Jana que, para ser unha boa bailarina, primeiro debe ser unha boa persoa.

Continuar repasando o conto con preguntas como estas •

- Cal é o soño de Jana? Facer unha pequena rolda, en gran grupo, para que compartan tamén cales son os seus.
- Que é o que máis vos chama a atención do xeito de actuar de Jana? Por exemplo: Como actúa cando lle toca bailar con Jorge? Que fai cando cae Violeta?
- Está ben este xeito de actuar? Como vos sentides se alguén non quere facer algo convosco ou vós? Ou se alguén ri cando algo non vos sae ben?

- Que lle di a súa profesora ao terminar a clase?

Lembrar os parágrafos rimados do final do conto e preguntar:

- Que aprendestes con este conto?

Proxectar o vídeo gravado pola CND. Explicar, brevemente e adaptada ás súas idades, a traxectoria desta Compañía.

Despois do visionado preguntar:

- Que é o que máis vos gustou do vídeo?
- Que nos contaron as bailarinas e bailaríns?
- Que é o máis importante da mensaxe que vos mandaron?

ANEXO

O DESEÑO DE JANA

Desde que é moi pequena, Jana sente paixón pola danza. Levántase pola mañá e non para de bailar e bailar, na súa casa, no cole, no parque... Creceu mirando os vídeos dos grandes ballets clásicos e soñando con poder estudar nunha escola, algún día.

Pero ela vivía nun pequeno pobo e alí non había ningunha academia de baile.

Con todo, a súa oportunidade chegou cando á súa mamá lle ofreceron un traballo na cidade. Tiñan que mudarse.

Jana ía botar moito de menos a montaña e a toda a xente que quería, pero animábaa pensar que podería apuntarse a clases de baile nunha academia de verdade!

Ese día por fin chegou! Que nervios!

A escola é preciosa, chea de luz, e a clase enorme, cun gran espello.

A profesora presenta a Jana a todo o grupo, pero ela está tan concentrada observando a súa imaxe no espello, que apenas lles fai caso.

- "Imos empezar!", di a profesora.

Jana colócase na primeira fila, ao seu lado.

Só se preocupa dela mesma e de seguir todos os pasos sen equivocarse, quere facelo perfecto e causar unha boa impresión o primeiro día.

- "Agora colocámonos por parellas", di a profesora. "Jana, ti con Jorge".

Jana non pon boa cara. A pesar de ser o seu primeiro día, deuse conta de que é unha das mellores da clase e Jorge non está ao seu nivel.

- "Chegou a quenda das piruetas!", di a profesora.

Jana sorrí. Cando empeza a virar, todos quedan sorprendidos. É capaz de dar máis de dez piruetas seguidas sen marearse!

Con todo, a Violeta pásalle o contrario, sae asustada e zas, ao chan! A Jana escápaselle unha risa ao vela estomballada.

- "Estou ben, di Violeta. Xa estou acostumada, ha, ha".

Ri, aínda que no fondo dálle moita rabia non conseguilo. Pero, sempre está moi atenta a todas as explicacións da profesora e esforzase moito, pronto o logrará.

A clase terminou.

- "Podo falar contigo, Jana?", dille a profesora.

Ela imaxínase o que vai dicirlle, “que está sorprendida do ben que baila”, bla, bla, bla...

- “Jana, sen dúbida sentes unha gran paixón pola danza, pero se queres chegar lonxe, o primeiro que tes que aprender é a estar atenta ao que pasa á túa ao redor, ao que senten os demais, a se necesitan a túa axuda e a tratarlles con respecto. Só se es unha boa persoa chegarás a ser unha boa bailarina”, díxolle.

Jana mirouna moi atenta, pero non entendía nada.

- “Verás, cando te colocaches na clase, non tiveches en conta ás túas compañeiras, só te mirabas a ti mesma no espello. Despois puxeche mala cara ao ter que bailar con Jorge, porque está nun nivel inferior ao teu e cando Violeta se caeu rícheche e non fuches a axudala”.

Jana agachou a cabeza.

- “Séntoo, estaba tan nerviosa e tan concentrada en facelo perfecto...”, dixo.

- “A danza é compartir, é un traballo de equipo, axudámonos para mellorar e avanzar. Se buscas chegar todo o máis alto ti soa, nunca o conseguirás. Prestar atención aos demais é moi importante nesta escola, por iso quero que sexa o primeiro que aprendas”.

A partir do día seguinte, Jana tratou de poñer en práctica os consellos da súa profesora. Antes só se miraba a si mesma no espello, agora, ten en conta ás súas compañeiras e está atenta por se necesitan a súa axuda.

A profesora notou como, aos poucos, a súa actitude melloraba e soubo que así si se convertería na gran bailarina que desexaba chegar a ser.

**Os mellores escenarios,
dos teatros máis grandes,
soña Jana con pisar
e dedicarse a bailar.**

**Pero hai cousas máis importantes
que saber facer piruetas,
axudar, respectar
e aos demais estar atenta.**

**A súa profesora ensinoulle
o máis difícil de aprender,
que, para alcanzar os teus soños,
boa persoa debes ser.**

A CADEA DA COLABORACIÓN

Consideracións previas

O obxectivo é reflexionar sobre a importancia do traballo en equipo. Na nosa vida formamos parte de diferentes grupos e en todos eles achegamos algo que o fai ser mellor e, cando realizamos tarefas en equipo só con que unha persoa non se esforce ou abandone o grupo, o resultado final empeora, por iso é importante o noso compromiso.

No conto, a profesora transmite a Jana esta aprendizaxe. O exemplo da danza é moi claro: para bailar unha coreografía todo o grupo debe aprendela e ensaiado e estar coordinado.

Para facer a actividade, os nenos e as nenas deben formar unha gran Ou o máis pegados posible ás paredes, estendendo os brazos en cruz, de xeito que se toquen coas puntas dos dedos. A Ou non debe pecharse. Para realizar a actividade deben seguirse as normas, porque na segunda fase, será imposible que o corazón chegue ao seu destino se as normas son respectadas.

Neceitaremos

Debuxar e recortar un corazón.

Desenvolvemento

Colocar aos nenos e as nenas en círculo.

Unha vez colocado todo o mundo, entrégase á primeira persoa dun dos extremos o corazón que debuxamos e indícaselles que o obxectivo é lograr que chegue alén da U. Existen unhas regras fundamentais que deben cumprirse:

- Non poden mover os pés, deben manterse no lugar no que están.
- Non poden lanzar o corazón, deben pasalo á persoa do lado utilizando o contacto directo man a man.

Unha vez que as instrucións están claras, iníciase a actividade. Ao terminar esta primeira fase coméntase co grupo o sucedido:

- Chegou o corazón ao cabo da cadea?
- Xurdiu algunha dificultade no camiño?
- Custounos moito esforzo conseguir que o corazón chegue ao final?

A continuación, pídese a un neno ou nena calquera, preferiblemente situado cara á metade da Ou, que abandone a cadea.

Volve colocar na orixe o corazón e vólvese a iniciar o proceso.

Reflexionamos en gran grupo sobre o sucedido:

- Conseguiu chegar o corazón ao seu destino final? Que pasou?

Só abandonou unha persoa a cadea e xa non logramos que o corazón chegue ao final. Reflexionar sobre a importancia de non romper a cadea, de achegar a nosa parte no grupo.

- Que pasa cando facemos unha actividade en equipo e alguén non colabora?
- Somos todas as pezas da cadea importantes para que a actividade saia adiante?

BAILAMOS?**Necesitaremos**

Un espazo amplo.

Unha canción ou música adecuada.

Desenvolvemento

Lembrar o que a profesora de Jana ensinoulle:

“A danza é compartir, é un traballo de equipo, axudámonos para mellorar e avanzar”.

Explicar:

“Imos preparar unha sinxela coreografía para bailar entre toda a clase. Cada persoa pensará un paso para incluír no baile e compartirao coas demais. A idea é que bailemos un baile creado por todo o grupo. Por tanto, cada persoa irá explicando o seu paso e o resto deberá aprendelo”.

Despois de unificar a coreografía e ensaiala, con axuda da profesora ou profesor, mostrar o traballo realizado a outras clases do centro, se se considera.

Ao finalizar a actividade, reflexionar:

- Que foi o que máis nos gustou?
- Que foi o que máis nos custou facer?
- Como nos sentimos traballando en equipo?
- Que aprendemos con esta actividade?

